

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. De alijs quibusdam Matrimonii conditionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

magis innotesceret: quia ad eam potius respexit, de qua minor poterat esse suspicio.

7.
Institutio.

DENIQVE voluit Booz, totum hoc negotium in publico *Institutio* tribunali, (quod olim esse solebat ad portas ciuitatis expediri conuocatis grauioribus, & senioribus iudicibus: quibus causam suam cum veritate & sinceritate proponeret: libenter securus quod illi ex iustitia decernarent: liberam etiam faciens competitori suo potestatem eligendi, quod magis vellet, si biique vtilius existimaret. Postquam autem ille suo iuri cessit, quoniam signum talis cessionis era secundum legem illam, ut *calceum* exueret, ei que daret, cui ius cedebat: statim hoc petijt Booz, vt sic constaret de iure, quod in ipsum transibat. In quibus omnibus elucet rectitude *iustitia*, qua agendum sit de rebus ad matrimonium spectantibus: non contentionibus & disputationibus importunis: sed rationibus verbisque modestis: locum dando rebus apertis & indubitatibus: & absque importuna aliqua extorsione, liberum alteri parti relinquendo, vt iure suo vti possit: nec Iudices eos eligendo, qui ipsius votis annuant: sed qui statuant, quod iustum est: quia quod hac ratione & via statuetur, vtilitatem & commodum adferet.

POSTQVAM verò de veritate & iustitia constitutum fuerit, expedit, id omnibus innotescere: cùm enim matrimonium sit status perpetuus: necesse est firmum ac stabile esse, quod illud comitatur, & ad eius onera portanda iuuat.

§. II. De aliis quibusdam matrimonii conditionibus.

Matrimo-
niū.
Contractus
& *Sacra-
mentum*.
1.
Intentio.
2.
Confessio.

VÆCVNQVE hactenus dicta sunt, spectant ad matrimonium, quatenus est *contractus* quidam humanus, & dirigitur ad fines primæ sue institutionis; supereft, breuiter ostendere conditiones, dignè illud celebrandi, quatenus est *Sacramentum*: quae ad nostrum institutum potissimum sunt *duæ*. *Prima* conditio est, vt recta adsit *intentio* proprij finis huius status & Sacramenti: sicut in primo capite est dictum. Et quòd hi fines excellentiores erunt, & absque mixtura finium terrenorum & sensualium, eò erit dispositio ex hac parte sublimior.

SECUNDA conditio est, vt bona adsit *conscientia*, à grauibus peccatis pura & munda. Effet enim graue sacrilegium contra debitam diuino huic Sacramento reuerentiam, illud cù conscientia peccati mortalis suscipere: quia per hoc ponitur obex *gratia*, quam conferret; & quod est ex parte talis suscipientis, Sacramentum effet signum inane: quia non efficeret, quod significat. Et quomodo dignè referet, ac significabit coniunctionem CHRISTI Domini nostri cum sponsa sua Ecclesia: qui coniunctionem amoris cum i-

plo

pro Christo non habet, sed eius potius est hostis: nec defunt Doctores qui afferant, duo hinc admitti peccata lethalia: alterum, eò quod sit minister Sacramenti; alterum, quod illud accipias: utrumque autem facit indignè, quemadmodum improbus sacerdos, cum celebrat, duplice nomine peccat: tum quod consecret, tum quod communicet: ipse enim Sacramentum conficit, & suscipit Sacramentum indignè: siquidem Apostolus dixit: a qui manducat indignè, iudicium sibi manducat, non diuidic和平 corpus Domini ab ordinario & communione pane, ita qui hoc Sacramentum suscipit cum conscientia peccati mortalis, meritò iudicabitur ac damnabitur: quia nullum ponit discrimen inter hoc Sacramentum, & reliquos humanos contractus. Siquidem nulla alia præparatione illud suscipit, quam si rem non sacram susciperet, & more Gentilium. Debet igitur diligenter se prius examinare, & attendere: an eius anima sit aliqua lethali culpa defœdata: & si quid tale inueniat, prius per contritionem saltem illam ablurat, faciens quod in se erit, ut illam verè cōcipiat; aut (quod melius & securius est) per sacramentalem confessionem: ut sic in gratia & amicitia Dei accedat: ita ut per hoc Sacramentum gratia illi augeatur. Eoque gratiæ augmentum erit, maius, quod melior erit dispositio ob maiorem animæ, & intentionis, qua accedit, puritatem.

ETIAM est valde expediens, similem dispositionem adferre, cum acceditur ad benedictiones suscipiendas, quas Ecclesia ipsis contrahentibus in tali solennitate precatur: ne per lethalem aliquam culpam, obicem illis ponat. Quas benedictiones libenter Deus impertit bene præparatis, ac dispositis ad eas suscipiendas. Deinde bona hac dispositione efficiunt, ne huiusmodi ceremonia quas Ecclesia adhibet, inania sint, sed plena signa, quæ Deus copiosa sua misericordia replet, simulque præbet Spiritus sancti Arrhas, Annulum Fidei ac Fidelitatis; & velum puritatis ac honestatis; Torquem chartitatis, vñonis, qui contrahentium corda coniungat; ut sint duo in spiritu uno, ut proximo capite dicetur.

Vide Thom.
Sancb. 10.
.diff. 5. fœci
2. tom. 2.
disp. 16. / eti.
4.

21. Cor. 11.
29.

Benedictio.

Dispositio.
Arrha S.
Spiritus.